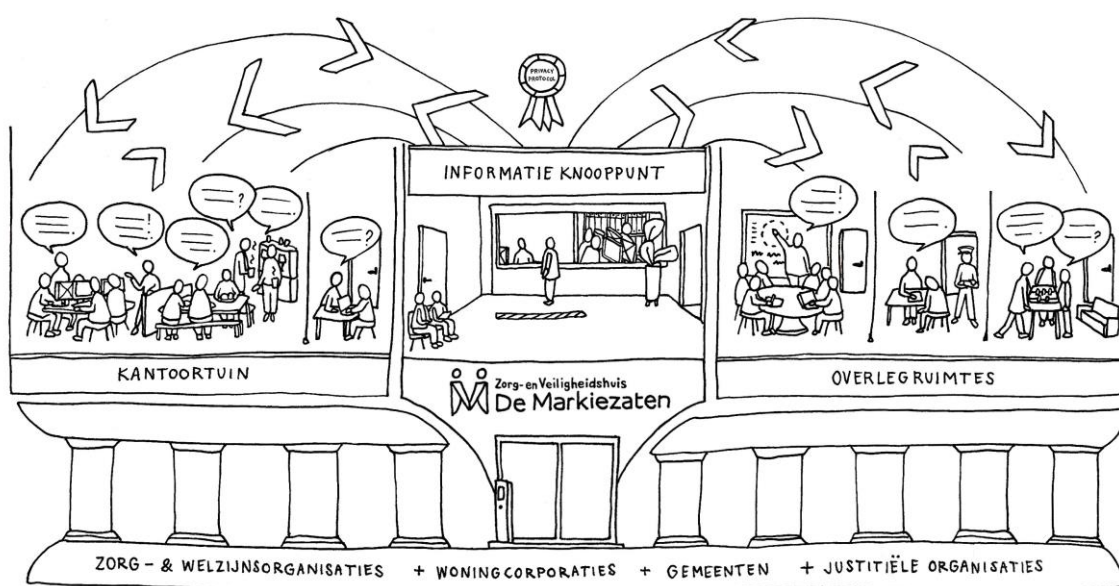

JAARVERSLAG 2017

Zorg- en Veiligheidshuis

De Markiezzaten

Inhoud

	Pagina
Profiel	3
Voorwoord	5
Inleiding	6
Centrale thema's in 2017	7
Organisatieontwikkeling	18
Het jaar 2017 in cijfers	19

Redactie:

Margriet Heebing, Metafoor Communicatie

Susanne Hermans, ZVH De Markiezzaten

Profiel

Het Zorg- en Veiligheidshuis De Markiezzaten (ZVH) is opgericht in 2005. Het is een samenwerkingsverband van 8 gemeenten in West-Brabant en Zeeland, Openbaar Ministerie, politie en instellingen op het gebied van zorg, veiligheid, welzijn en justitie. De focus in de samenwerking ligt op complexe veiligheids casuïstiek, wat landelijk gezien onze opdracht is.

Het gezamenlijk belang van de partners is het voorkomen en oplossen van problemen op het gebied van openbare orde en veiligheid. Concreet betekent dit dat we samen met onze partners werken aan het terugdringen van overlast, huiselijk geweld en criminaliteit. Doelgroepen waarop we ons richten zijn onder meer de veelplegers, notoire overlastveroorzakers en ex-gedetineerden. De partners pakken casussen op die iedere partner afzonderlijk niet kan oplossen en waarvoor een integrale aanpak noodzakelijk is. We zetten onder meer in op gedragsverandering en op het verminderen recidive.

ZVH De Markiezzaten is gevestigd in het centrum van Bergen op Zoom en faciliteert van daaruit de samenwerking. Het pand biedt werkplekken aan medewerkers van de partnerorganisaties, waardoor snel en efficiënt kan worden afgestemd. Daarnaast faciliteert het ZVH een aantal gestructureerde casuoverleggen. Tijdens het overleg schuiven vaste partners aan om afspraken te maken over een aantal casussen. Als er sprake is van een casus met zeer complexe veiligheidsproblematiek, wordt voor deze casus een afzonderlijk overleg georganiseerd. Dit overleg vindt plaats op initiatief en vaak onder regie van het ZVH.

Het ZVH legt de afspraken vast en registreert alle casussen in een digitaal systeem, waardoor relevante informatie ieder moment kan worden opgeroepen en trends zichtbaar worden.

Deelnemende gemeenten:

Gemeente Bergen op Zoom
Gemeente Roosendaal
Gemeente Halderberge
Gemeente Moerdijk
Gemeente Rucphen
Gemeente Steenbergen
Gemeente Tholen
Gemeente Woensdrecht

Deelnemende partners:

Openbaar Ministerie (Arrondissementsparket
Zeeland – West-Brabant)
Politie Zeeland – West-Brabant
Reclassering Nederland
Stichting Mozaïk
Slachtofferhulp Nederland
Halt
Stadlander
MEE West-Brabant
GGZ Westelijk Noord-Brabant
WijZijn Traversegroep
Novadic Kentron
Raad voor de Kinderbescherming
Veilig Thuis
OGGZ-team
Leger des Heils Zuidwest Nederland

CJG Bergen op Zoom
CJG Roosendaal
AIWel
SDW
Safegroup
Dienst Justitiële Instellingen
Surplus Welzijn
Intervence
Jeugdbescherming Brabant
Emergis
GGD Zeeland
GGD West-Brabant
Juzt
William Schrikker Groep
Thuisvester

Voorwoord

Beste stakeholder,

Voor u ligt het jaarverslag over 2017 van het Zorg- en Veiligheidshuis (ZVH).

Als Raad van Bestuur mogen we trots zijn op de resultaten van het ZVH. Ik denk hierbij, inhoudelijk gezien, aan de positionering van het OGGZ team binnen het ZVH en de daarmee sterk verbeterde samenwerking, de verbetering van de nazorg aan ex-gedetineerden, de samenwerking rond de complexe veiligheidscasuïstiek en, bedrijfsmatig gezien, de financiële positie van het ZVH.

2018 wordt een jaar van veranderingen. Ik denk hierbij met name aan de gemeenteraad-verkiezingen die in maart zijn gehouden. De verkiezingsuitslag zal mogelijk leiden tot wisselingen in de samenstelling van de Raad van Bestuur van het ZVH. Ik heb er het volste vertrouwen in dat deskundige wethouders een positie krijgen in de Raad.

De afgelopen jaren kregen de gemeenten te maken met een behoorlijk aantal transitie- en transformaties. Het vraagt het nodige van gemeenten om deze transformaties goed te stroomlijnen. Het ZVH speelt goed in op de veranderingen die deze transformaties teweegbrengen.

Namens de Raad van Bestuur spreek ik dan ook mijn waardering uit voor de inzet die het team van het ZVH ook dit jaar weer geleverd heeft.

Ik wens u veel leesplezier toe.

A.G.J. van der Weegen,
Voorzitter Raad van Bestuur

Inleiding

Zorg –en Veiligheidshuis De Markiezen ligt goed op koers. De partners in ons samenwerkingsverband weten elkaar goed te vinden. De dagelijks triage op kantoor en de toevoeging van het team OGGZ hebben ervoor gezorgd dat we snel kunnen schakelen en reageren op risicovolle casussen.

In 2017 mochten we woningcorporatie Thuisvester als nieuwe partner verwelkomen.

De focus binnen het ZVH lag in 2017 wederom op samenwerking rond **complexe veiligheidscasuïstiek**, wat landelijk gezien onze opdracht is. De betrokken partners hebben afstemming over complexe veiligheidscasussen en spreken daarover concrete acties af. Een brede werkgroep is bezig geweest met de doorontwikkeling van de methodiek. Een van de resultaten is dat we de BlueList, het Risicotaxatie-instrument van de politie, gaan gebruiken als een van de instrumenten bij de doorontwikkeling van complexe veiligheidscasuïstiek. In 2018 onderzoeken we of de BlueList ons helpt om veiligheidsrisico's sneller op te sporen. Een medewerker van de CTER (contra-terroristische eenheid recherche) is toegevoegd aan het monitor-overleg Radicalisering waarin we casussen rond radicalisering bespreken. Het monitor-overleg is in 2017 gestart en wordt in 2018 geëvalueerd.

In dit jaarverslag zoomen we in op enkele centrale thema's. Met name de aanpak rond personen met verward gedrag, de inspanningen van het team OGGZ, de nazorg aan ex-gedetineerden en de inzet van ervaringsdeskundigen. Ook privacy was een belangrijk thema in 2017.

Vervolgens leest u een interview met Lisette Plasmans, onze nieuwe procesregisseur a.i. die ons tevens adviseert over organisatieverbeteringen.

Bent u benieuwd naar de casussen per gemeente? Deze vindt u op pagina 19, met daarbij een toelichting op de trends.

Dit jaarverslag is terug te vinden op de website van ZVH De Markiezen.
Wij stellen uw reactie zeer op prijs.

Leon Langenberg, manager

Reacties: leon.langenberg@zvhdemarkiezen.nl

Centrale thema's in 2017

Centrale thema's in 2017 waren:

- 1) de eerste effecten van de nieuwe aanpak rond personen met verward gedrag;
- 2) resultaten bemoeizorg team OGGZ gericht op zorgwekkende zorgmijders;
- 3) het inzetten van ervaringsdeskundigen bij de nazorg aan ex-gedetineerden;
- 4) de aandacht voor privacy in het licht van informatiedeling tussen de partners.

1) Nieuwe aanpak personen met verward gedrag

Uit landelijke cijfers blijkt een toename van het aantal incidenten met personen met verward gedrag. Het gaat om mensen die de grip op hun leven (dreigen te) verliezen door verschillende aandoeningen/beperkingen en levensproblemen, zoals schulden, dakloosheid etc. Door hun gedrag veroorzaken ze vaak overlast en kunnen ze een gevaar vormen voor zichzelf of hun omgeving.

Verbeterde aanpak

Tot voor kort was de hulp aan deze doelgroep niet goed geregeld. Meestal werden ze door de politie naar de cel gebracht, maar dit was geen wenselijke situatie, niet voor de politie en niet voor de persoon zelf. De Nationale Politie is per 2017 gestopt met opvang en vervoer van personen die geen strafbaar feit hebben gepleegd. In regionaal verband hebben we gewerkt aan een betere aanpak. Een van de verbeteringen is dat verwarde personen nu per ambulance worden vervoerd naar een Spoedeisende OnderzoeksRuimte (SPOR) van de GGZ. Daar worden ze onderzocht en krijgen ze adequate zorg aangeboden. Een andere verbetering is de preventieve aanpak van het team OGGZ die verwarde personen actief benadert en probeert toe te leiden naar zorg.

Regionaal project

ZVH De Markiezaten neemt samen met Veiligheidshuis Baronie Breda deel aan een regionaal project rondom personen met verward gedrag. Het regionaal project wordt vanuit de centrumgemeenten Bergen op Zoom en Breda geïnitieerd. We werken samen aan een persoonsgebonden (preventieve) aanpak voor mensen met verward gedrag. Per 1 oktober 2018 moet er in alle gemeenten een sluitend plan van aanpak liggen voor personen met verward gedrag.

Stakeholders bijeenkomst

In oktober 2017 organiseerden we een bijeenkomst voor stakeholders, waarin de problematiek vanuit meerdere invalshoeken werd beschouwd. De bijeenkomst werd ondersteund door een filmpje waarin diverse personen (cliënten, gemeenten en professionals) aan het woord kwamen. Niet alleen de complexiteit van de problematiek kwam hierin naar voren, maar ook de oplossingsrichtingen.

Hierna leest u enkele citaten uit de film:

Henry (cliënt)

“Lange tijd ging ik de hulpverlening uit de weg. Het was voor mij heel moeilijk om mezelf bloot te geven. Je moet heel veel informatie kwijt aan al die organisaties. Maar ik ben blij dat ik het toch heb gedaan. Ik heb nu in ieder geval onderdak: dat is één oplossing, maar nog niet dé oplossing. Ik heb begeleiding en ik krijg ook een bewindvoerder. Ik wil alles aanpakken om mezelf weer op de rit te krijgen. Ik weet gewoon dat ik niet verder kom als ik ermee ga stoppen. Deze begeleiding is voor mij een stok achter de deur om te zeggen: ‘Ik ga er toch mee door’.”

Alfred (cliënt)

“Ik wil het liefst gewoon bezig zijn, net als iedereen. Maar in mijn eentje bereik ik niks. Dan zit ik maar de hele dag niets te doen. Anderen storen zich daar aan. Ik wil wel geholpen worden, maar niet onder dwang of zo. Als iemand dingen met mij samen doet, dan bereik ik iets.”

Peter (cliënt)

“Ik heb mezelf gewoon aangemeld. Ze bieden mij de mogelijkheid om een basis te hebben en verder te komen. Ik ben 48 en al vaker dakloos geweest. Ik vind dat ik mezelf nog wel redelijk kan redden, ondanks dat ik een GGZ-verleden heb. Maatschappelijke opvang is niet goed voor mij. Het is goed dat het er is, maar je moet er niet te lang blijven. Het feit dat mensen er heel lang rondhangen, is niet alleen te wijten aan die mensen zelf. Dat heeft ook te maken met de hulpverlening, die faalt dan ook in mijn ogen. Het is triest. Mensen horen niet op straat.”

Marjolein van der Meer Mohr (burgemeester Rucphen)

“Ik heb een dag meegelopen en dat was echt een eyeopener voor mij. De problematiek is veel schrijnender dan je je kunt bedenken. Ik zag verslaafde mensen met al 6 afkicktrajecten achter de rug, grote schulden, uit huis gezet. Ze weten niet meer hoe ze een normaal leven kunnen oppakken. Wat mij opvalt bij de aanpak, is dat er veel wordt uitgegaan van eigen kracht. Ik vraag me af of mensen met verward gedrag die kracht bezitten. En of de zorg genoeg doorzettingsmacht heeft om daar doorheen te breken. Als burgemeester kun je alleen pleisters plakken en als het escaleert, dan moet je het oplossen. Voor deze groep zou het heel belangrijk zijn als we - op welke manier dan ook - de vicieuze cirkel kunnen doorbreken. Zorg en veiligheid zijn daarbij onlosmakelijk met elkaar verbonden.”

Yvonne Kammeijer (wethouder Bergen op Zoom)

“Verward gedrag is geen nieuw probleem, maar het is wel veel zichtbaarder geworden. Als wethouder heb ik de verantwoordelijkheid om een goed vangnet te organiseren voor de meest kwetsbare mensen in onze gemeente. Ik ben onder de indruk geraakt van de vasthoudende en gelijkwaardige manier waarop professionals met deze mensen omgaan. Dat is niet eenvoudig, want deze mensen willen zich vaak niet laten helpen. Je ziet dat reguliere instellingen soms tekort schieten. Door de extramuralisering van de zorg komen steeds meer mensen met verward gedrag in de samenleving. Daar hebben we nog geen antwoord op. Het is belangrijk om de ambulante teams van GGZ en verslavingszorg verder in te richten. Je hebt gewoon méér mensen nodig die getraind zijn om deze personen de hand toe te steken. Ze hebben een passende aanpak nodig om hun leven weer op de rit te krijgen.”

Marc van der Steen (manager AlWel, Roosendaal)

“Mijn woonconsulenten en beheerders zien een toename van personen met verward gedrag. Mensen die verdwaasd in hun ondergoed op straat lopen, in de lift poepen, hun woning kort en klein slaan of medebewoners bedreigen. Ze hebben psychiatrische problemen of zijn door bijvoorbeeld scheiding of baanverlies in onbalans geraakt. Ik heb zelfs extra mensen moeten aannemen om de toenemende problematiek het hoofd te bieden. Als woningcorporatie willen we dat deze mensen een eigen plekje in de samenleving krijgen. Als er overlast is binnen een gemeente, dan snap ik dat burgemeester zegt: ‘We gaan het direct oplossen’. Maar de uitvoering, daar zit spanning op. Je hebt niet altijd de mogelijkheden. Als samenwerkingspartners probeer je de juiste stappen te zetten, toegesneden op het individu zelf. Maar dat kost tijd. Je hebt ook te maken met gegevensuitwisseling en privacy. Daar moet je zorgvuldig mee omgaan.”

Paul Gabriels (wijkagent Warande, Bergen op Zoom)

“Ik vind het belangrijk dat de samenwerking nog beter wordt. Dat informatie delen makkelijker wordt, zonder de privacy te schenden. En dat de zorgverleners daardoor goed hun werk kunnen doen, zodat wij als politie minder overlastmeldingen krijgen.”

2) Bemoeizorg door team OGGZ

Sinds 2016 heeft het team OGGZ (voorheen MASS) een werkplek in het Zorg- en Veiligheidshuis. Het doel van het team OGGZ is het toeleiden van zorgwekkende zorgmijders naar zorg of hulp. Dagelijks informeel overleg binnen het ZVH levert veel op, de lijnen zijn korter en er wordt sneller geschakeld. Ook neemt het OGGZ-team nu deel aan de triage Aanhoudingen in het ZVH, samen met de politie, Veilig Thuis en de regisseurs van het ZVH. Het iedere dag bespreken van de aangehouden personen is uitermate zinvol, ook in preventieve zin. Als een ex-veelpleger na jaren weer in beeld komt, al is het maar vanwege het stelen van een blikje bier, dan gaat het team OGGZ meteen een kijkje nemen. Hoe gaat het met deze man? Is er iets aan de hand?

Welkome aanvulling

De komst van het team OGGZ is een welkome aanvulling op de activiteiten van het ZVH. De OGGZ-doelgroep – zorgwekkende zorgmijders - zijn immers ook vaak degenen die de openbare orde en veiligheid verstoren. Door hun gedrag veroorzaken ze overlast in wijken en buurten. In 2017 is onze partner Mozaïk toegevoegd aan het OGGZ-team. Het multidisciplinaire team bestaat nu uit gedetacheerde medewerkers van GGZ WNB, Mozaïk, WijZijn Traversegroep en Novadic Kentron. Ook is er een verbinding met de GGD.

Outreachinge aanpak

De OGGZ-medewerkers hebben goed werk verricht in 2017. Hun outreachinge aanpak is bij veel casussen zeer welkom gebleken. De collega's komen gemakkelijk achter de voordeur, waardoor ze snel poolshoogte kunnen nemen bij verdachte of zorgwekkende situaties. Onder het motto 'Vinden, Binden en Toeleiden' worden de zorgmijders actief benaderd. Vaak gaat het om mensen die hun vertrouwen in de hulpverlening zijn kwijtgeraakt en nauwelijks een sociaal netwerk hebben, waaronder verwarde personen, daklozen, dementerenden en psychiatrische patiënten.

Aanmeldingen verdubbeld

De partners binnen het ZVH en ook huisartsen en de crisisdienst wisten het OGGZ-team in 2017 steeds beter te vinden. Dit bleek uit de verdubbeling van het aantal meldingen. Verder slaagde het team erin om binnen enkele maanden huisvesting te regelen voor 15 bewoners van camping Fort Oranje die herplaatst moesten worden in onze regio. Dit resultaat was mede te danken aan de goede samenwerking met woningcorporaties en gemeenten. Een aantal cliënten is vervolgens toegeleid naar zorg of schuldsanering.

Meerwaarde

Een belangrijke meerwaarde is de financieringswijze van het team. De OGGZ-medewerkers worden niet gefinancierd vanuit de Wmo, maar grotendeels vanuit het Rijksbudget van de centrumgemeente Bergen op Zoom. Het team kan daardoor snel in actie komen, een diagnose of behandelplan is niet vereist. Tot slot is er ook een verbeterpunt te noemen: de toeleiding naar zorg verloopt niet altijd soepel. In 2018 wil het team de contacten met gemeenten en lokale zorgpartners intensiveren, om de toeleiding te verbeteren.

Op pad met team OGGZ

“Normaal hangen hier mensen rond, maar nu gelukkig niet”

Bergen op Zoom, donderdag 1 maart 2018. Er waait een ijzige oostenwind met een gevoelstemperatuur van -15 graden. Marleen Verkamman, coördinator van het OGGZ-team, steekt de straat over naar de hangplek van alcohol- en drugsverslaafden. Ze brengt een thermoskan hete koffie mee. In de half open keet ligt alleen een dun matrasje en een stapel lege bierblikjes. “Normaal hangen hier altijd mensen rond, maar nu gelukkig niet”, constateert ze, “Veel te koud!”. Honderd meter verderop, bij de Maatschappelijk Opvang (MO), is het warm en druk. Daklozen hangen tegen elkaar op de bank, sommigen grieperig onder een dekentje. “Vannacht hadden we maar liefst 28 overnachters”, zegt een medewerker. “De koud-weer regeling is deze week van kracht, die moet voorkomen dat daklozen bezwijken aan de kou. Normaal kost overnachten 5 euro, maar nu mag iedereen gratis naar binnen, ook degenen zonder verblijfsvergunning.” Voor het OGGZ-team is dit de meest hectische periode van het jaar. Het zijn lange werkdagen, van soms wel 12 uur aan een stuk. Naast de normale caseload, zoeken de medewerkers in alle uithoeken van de stad naar daklozen, tot ‘s avonds laat. “We proberen iedereen mee naar binnen te krijgen, wat meestal lukt, maar niet altijd.”

Schurftig huisdier

Overdag gaan de OGGZ-collega’s op bezoek bij cliënten en tussendoor zijn er ‘spoedjes’. Medewerker Elly Jagt (van WijZijn Traverse Groep) is die ochtend met spoed door de wijkagent naar het huis van een tachtigjarige mevrouw geroepen. Er waren al langer signalen van vervuiling en zelfverwaarlozing, maar de oude dame wilde geen bemoeienis en dreigde met een advocaat. Omdat er signalen kwamen van dierenmishandeling – haar huisdier zou schurft hebben - mag Elly op bevel van de dierenpolitie mee naar binnen. Ze treft een stinkend en tjokvol huis aan, waar al jaren niets is weggegooid. “Ik zie dat het niet goed gaat met uw huisdier, maar hoe verzorgt u zichzelf?”, vraagt Elly, terwijl ze een blik werpt in de badkamer die bezaaid ligt met lege Cornetto-ijsverpakkingen. De oude vrouw geeft toe dat het zo niet langer gaat. “Ik wil best hulp, als je mijn beestje maar niet weghaalt”, snikt ze. Elly pakt meteen door. Ze belt het schoonmaakbedrijf voor een offerte en regelt een afspraak met de huisarts. Ook belt ze met de dochter van mevrouw. “Het beestje mag blijven, maar moet morgen meteen naar de dierenarts”, sommeert ze. Het dier kijkt argwanend en zet dan venijnig zijn tanden in Elly’s been.

Meneer de Wit

Na de lunch bezoekt Elly haar volgende cliënt. Ze belt aan bij het huis van een alleenstaande man van 71. Waar ooit de brievenbus zat, gaapt een groot gat. De afgebladderde voordeur gaat open. Een magere man met gevoelige hertenogen, rotte tanden en een rode neus kijkt haar vriendelijk aan. Hij is blij dat Elly er weer is, maar ook een beetje zenuwachtig. De burens maakten zich zorgen over zijn overmatige drankgebruik en zijn sterk vervuilde huis. Na lang aandringen een half jaar geleden, mocht Elly binnenkomen. Ze is nu al voor de vijfde keer bij hem op bezoek. Zijn tochtige, oude stadswoning heeft geen centrale verwarming en wordt vandaag opgewarmd door een piepklein elektrisch straalkachelkje. Meneer De Wit lijkt er geen last van te hebben. “We hadden afsproken dat je de keuken zou schoonmaken en naar de tandarts zou gaan”, zegt Elly, “Hoe is dat gegaan?” Glunderend laat de man zijn schone en opgeruimde keuken zien. “Geweldig!” roept Elly, “Ik ben trots op je!” De man lacht zijn overgebleven tanden bloot. “Alleen mijn gebit nog, de tandarts denkt dat er

wel iets aan moet gebeuren”, grinnikt hij. Elly brengt het gesprek op de toekomst: “Wat heb je nodig voor een aangename oude dag? Wil je hier echt blijven wonen, met zoveel achterstallig onderhoud en een kapotte cv-ketel? Ze somt de voordelen op van huren, maar meneer wil er nog niet aan denken. “Ik woon hier zo graag.”

Elly opent haar agenda: “Als ik over 2 weken weer langskom, wat spreken we dan af? Heb je dan boven alles schoongemaakt?” De man knikt: “Dat moet wel lukken.” Hij is heel blij met Elly, dat kan hij niet vaak genoeg zeggen: ‘Ze is wel streng natuurlijk, maar ja, dat heb ik ook nodig’. Nu zijn huis steeds schoner wordt, durft hij voor het eerst sinds jaren weer iemand thuis uit te nodigen.

“Vanmiddag komt er een maat op bezoek. Iemand die ik ken uit de kroeg.” Zijn ogen stralen. Als Elly in haar auto wil stappen, komt ze de wijkagent weer tegen. “Hoe ging het vanochtend?”, vraagt hij. “Goed, we zijn eindelijk binnen bij die mevrouw!”, roept Elly. “Maar ik ben wel gebeten, dwars door mijn broek heen! Dus ik moest zelf ook even naar de huisarts.”

Trends en cijfers

Op de thuisbasis van het ZVH, aan de Peter Vineloolaan, benoemt OGGZ-coördinator Marleen Verkamman enkele trends en cijfers. “Binnen onze doelgroep, de zorgwekkende zorgmijders, zien we steeds vaker alleenstaande, verwarde ouderen. Vaak zijn het mensen die niet in de gaten hebben dat ze ziek zijn. Bijvoorbeeld een mevrouw die steeds de politie belt omdat ze denkt dat er iemand bij haar op zolder zit. Een bejaarde man die ’s nachts de hele buurt bij elkaar gilt. Wat we ook zien is een toenemende groep psychiatrische clients met middelengebruik. Door hun onaangepaste gedrag dreigen ze hun woning kwijt te raken. “Dat proberen we uit alle macht te voorkomen, want op straat schieten ze in de overlevingsmodus en dan wordt het drugsgebruik nog veel erger.”

Vertrouwen winnen

De hele dag komen de collega’s elkaar tegen, op straat of op kantoor. Ze groeten elkaar enthousiast of praten elkaar even bij. Dat is de kracht van het team: zorg, politie en justitie werken samen en de lijnen zijn kort. Het doel is zorgmijders vinden, binden en toeleiden naar zorg. Marleen: “Dat vraagt veel creativiteit en doortastendheid. Onze collega’s geven niet op en winnen vertrouwen door praktische dingen voor mensen te regelen. Ze blijven altijd de mogelijkheden zien.” De laatste stap, mensen toeleiden naar zorg, is niet de meest gemakkelijke, zegt ze. “We moeten soms enorm leuren met clients. Onze doelgroep past niet in een hokje. Wat moet eerst worden behandeld: de psychiatrische stoornis of de verslaving?” Door het beleid van de zorgverzekeraars zijn zorginstellingen steeds voorzichtiger geworden om patiënten op te nemen die niet in hun straatje passen. En door de extramuralisering zijn er nauwelijks nog bedden vrij. Soms wel frustrerend: dan ben je eindelijk zover dat mensen hulp willen accepteren en dan sta je voor een dichte deur.”

Lijdensdruk

Toch blijft dit geweldig leuk en dankbaar werk”, zegt Marleen. “Zorgmijders ervaren een enorme lijdensdruk. Het is mooi als je ze daarvan een beetje kunt verlossen. Ook al worden we soms beschimpt en uitgescholden, uiteindelijk zijn deze mensen ontzettend blij dat iemand zich om hen bekommert. Ook zij willen gewoon gezien en geliefd worden. Kwetsbaarheid kan iedereen overkomen, dat vergeten we nog wel eens. Vaak zijn het gewone mensen zoals jij en ik, die ooit een huis, een echtgenoot en een baan hadden, maar door omstandigheden alles zijn kwijtgeraakt.”

3) Inzet ervaringsdeskundigen bij nazorg ex-gedetineerden

Licht verstandelijke beperking

In 2017 hebben we nagedacht over effectieve methoden om de nazorg aan ex-gedetineerden verder te verbeteren. Daarbij hebben we extra aandacht besteed aan de groep met een licht verstandelijke beperking. Uit onderzoek blijkt dat bij 40 tot 50% van de gedetineerden sprake is van een licht verstandelijke beperking (lvb). Deze beperking wordt vaak niet wordt onderkend, omdat de meeste van hen zich goed verbaal kunnen uiten. In de praktijk blijken zij echter veel moeite te hebben met praktisch uitvoerende zaken, zoals klok kijken of lezen en schrijven. Vaak verbloemen zij uit schaamte hun onvermogen. Dat verklaart waarom deze mensen niet de hulp krijgen die ze nodig hebben. Een uitkering aanvragen of een formulier invullen blijkt al een enorme hobbel. Zonder de juiste hulp blijven de problemen zich voordoen en is de kans zeer groot dat ze terugvallen.

Verbetering van nazorg

Het ZVH heeft de lvb-problematiek al in 2016 op de bestuurlijke agenda gezet. Bewustwording bij de betrokken hulpverlener is een eerste stap. Hoe herken je een licht verstandelijke beperking? Wat betekent het om zo'n beperking te hebben? En hoe kun je als hulpverlener het beste handelen? Over dit thema organiseerden we een kennisbijeenkomst voor de medewerkers van de aangesloten samenwerkingspartners in het ZVH.

Werken met ervaringsdeskundigen

Een andere methode die we willen invoeren is het werken met betaalde ervaringsdeskundigen. Wij verwachten dat ervaringsdeskundigen een waardevolle toevoeging zijn in de begeleiding van ex-gedetineerden en ook voor andere doelgroepen uit het ZVH. Daarbij baseren wij ons op ervaringen bij andere organisaties, zoals Stichting Pameijer in Rotterdam die ervaringsdeskundigen o.a. inzet ter ondersteuning van mensen met een (licht) verstandelijke beperking. In 2017 hebben wij ons verdiept in de voorwaarden, zoals een zorgvuldige werving & selectie, scholing en een goede begeleiding op de werkplek. Eind 2017 hebben we twee ervaringsdeskundigen aangetrokken die inmiddels zijn toegelaten tot de 1 jaar durende fulltime mbo-opleiding voor ervaringsdeskundigen, verzorgd door Howie the Harp, een opleidingsinstituut van Stichting Pameijer in Rotterdam.

Ronald Verduin (procesregisseur ZVH) en Aart Saly (Mozaik):

“Ervaringsdeskundigen spreken een taal die wij niet spreken”

“De afgelopen jaren hebben we veel bereikt in de nazorg aan ex-gedetineerden, maar toch bleef er altijd een bepaalde categorie waar we niet goed raad mee wisten. Die mensen haakten niet aan bij onze begeleiding of vielen terug in oud gedrag. Zo kwamen we op het idee om met ervaringsdeskundigen te gaan werken, mensen met een detentie- en verslavingsverleden. Zij spreken een taal die wij niet spreken en kunnen mogelijk wél ingangen vinden om deze cliënten te motiveren. We zijn het eerste Zorg- en Veiligheidshuis in Nederland dat met ervaringsdeskundigen gaat werken. Het is een experiment, maar we doen het natuurlijk wel doordacht. Vooraf hebben we ons goed laten

voorlichten door Pameijer, de moederorganisatie van Mozaïk die al langer werkt met ervaringsdeskundigen.

Herstelverhaal

Na een zorgvuldige werving en selectie van cliënten uit het Mozaïk-bestand, hebben we twee zeer gemotiveerde kandidaten overgehouden die nu de opleiding volgen. De opleiding heet 'Howie the Harp' en is in de jaren '70 opgericht door een ex-zwerver uit de Verenigde Staten. Vanwege het succes is het programma naar Nederland gehaald. Zelfs de lessen worden gegeven door docenten die ervaringsdeskundig zijn. De opleiding is heel hard werken en ook confronterend voor de deelnemers. Ze krijgen een spiegel voorgehouden en hun eigen herstelverhaal loopt als een rode draad door de lessen heen. Na een stageperiode sluiten ze de opleiding af en krijgen ze een betaalde baan bij het ZVH. Het is de bedoeling dat ze straks breed inzetbaar zijn bij alle partners binnen het ZVH. We letten uiteraard ook op de randvoorwaarden en de risico's. De ervaringsdeskundigen gaan nooit alleen op pad, ze worden goed begeleid door een professional en ze moeten een geheimhoudingsverklaring tekenen. In onze kantoortuin komen ze alleen onder begeleiding, de informatie die daar wordt gedeeld is immers niet of minder relevant voor hun werkzaamheden.

Tweede kans

We zijn allebei erg enthousiast over onze kandidaten. Het zijn twee doorzetters die echt vooruit willen. Het is mooi dat ze hiermee een tweede kans krijgen. Het is natuurlijk een ontdekkingstocht waarvan we de uitkomst niet kennen, maar onze verwachtingen zijn positief. Op de eerste dag van de stage hebben we meteen al de vruchten geplukt. We gingen op bezoek bij een cliënt van Mozaïk, die was gevlucht vanwege een misdrijf. Onze ervaringsdeskundige praatte op deze gesignaleerde cliënt in en overtuigde hem om zich aan te geven. Aan het eind van het gesprek liet de cliënt zich door ons afzetten bij het politiebureau. Dat was ons anders nooit gelukt."

Ricardo (28):

"Dit is de eerste keer in mijn leven dat ik trots ben op mezelf"

"Mijn leven was niet echt iets om trots op te zijn. Ik heb ADHD en kom uit een gezin met veel drank en ruzie. Na de scheiding van mijn ouders ging het mis. Ik raakte verslaafd aan speed en GHB, kwam in aanraking met justitie en zat 18 maanden in detentie. Geen opleiding afgemaakt, zo hopte ik vanaf mijn 14^e tussen kleine uitzendbaantjes. Het dieptepunt was 3 jaar geleden. Ik was heel ver heen, ik wilde niks meer. Financieel zat ik aan de grond. Met een overdosis drugs werd ik afgevoerd naar het ziekenhuis, mijn vader zat aan mijn bed. Toen pas snapte ik dat het zo niet langer ging. Ik maakte mezelf kapot. Sindsdien ben ik volledig afgekickt. Dat was niet makkelijk, maar het is me gelukt. Ook ben ik begonnen met schuldhulpverlening.

Ik had nooit veel vertrouwen in de psychiatrische hulpverlening, tot Mozaïk op mijn pad kwam. Waarom? Nou gewoon, omdat ze hun afspraken nakomen. Ze doen wat ze beloven. En ik ben écht goed door hen geholpen. Op een dag werd ik door Mozaïk gevraagd om ervaringsdeskundige te worden. Ik was zo blij. Dat zij dit vertrouwen in me hebben, heeft me zoveel zelfvertrouwen gegeven, daar heb je geen idee van. Ik had geen opleiding afgemaakt, was verslaafd geweest en had in detentie gezeten. Welke baas wil je dan hebben? Ik vond het een ongelooflijk mooie kans.

Nu volg ik de opleiding tot ervaringsdeskundige. Ik ben er heel enthousiast over. Het doet iets met je. Je krijgt een brede kijk op allerlei soorten problemen en je leert ook jezelf beter kennen. Tijdens de les moet iedereen zijn herstelverhaal presenteren, niet één keer maar vaker, op allerlei manieren. Ik hoop echt dat ik straks mensen kan inspireren met mijn verhaal. Als je zo diep zit als ik zat, dan raak je je vertrouwen in mensen kwijt. Ik zou bruggen willen bouwen tussen hulpverleners en cliënten, zodat die vertrouwensband er wél komt. Een ingang vinden waardoor ze openstaan voor hulp. Zelf was ik nooit zo'n prater, maar sinds deze opleiding praat ik meer dan ooit. Blijkbaar ligt het me toch wel. Dit is echt de eerste keer in mijn leven dat ik trots ben op mezelf."

Jake (51):

"Cliënten merken dat je écht begrijpt wat ze doormaken"

"Ik was aangenaam verrast toen ze me vroegen om ervaringsdeskundige te worden. Ik ben iemand die graag mensen wil redden en heb een sterk rechtvaardigheidsgevoel. Daarom ben ik ooit beroepsmilitair geworden. Alleen is mijn leven heel anders gelopen. Ik werd vaak uitgezonden naar oorlogsgebieden, wat ontzettend ingrijpend was. Je kunt niet iedereen redden. Ik werd er ziek van, al had ik dat zelf niet door. Post-traumatische stress, hoorde ik pas veel later. Vijftien jaar zocht ik de vergetelheid in drank en cocaïne, de enige manier om stilte te krijgen in mijn hoofd. Ik werd hard en gevoelloos.

Terug in Nederland ging ik werken als trouble shooter voor privé-personen, daar ben ik niet trots op. Zo kwam ik in detentie terecht. Mijn keerpunt was vlak na de geboorte van mijn één na jongste dochter. Ik hield de baby vast en keek naar mijn handen, diezelfde handen waarmee ik zoveel foute dingen deed. Toen kreeg ik kortsluiting in mijn hoofd. Waar ben ik mee bezig? Ik ben zélf geworden waar ik altijd tegen vocht. Een mens zonder wroeging of compassie. Vanaf die tijd, nu negen jaar geleden, ben ik hulp gaan zoeken. Verdriet, boosheid, alles kwam eruit. Sinds drie jaar krijg ik hulp van Mozaïk en zit mijn leven in een opgaande lijn. Ik heb een sterke drive van mezelf, dus ik ben volledig afgekickt. Maar ik ben nog niet klaar. Ik volg nog therapie en slik medicijnen tegen de onrust in mijn hoofd. Ook ben ik bezig mijn schulden af te lossen.

De opleiding tot ervaringsdeskundige is kort maar wel leerzaam. De docenten laten je goed over jezelf nadenken. Je schrijft reflectieverslagen over jezelf, hoe je dingen aanpakt en wat je valkuilen zijn. Je doet nieuwe inzichten op waardoor je perspectief verandert en je manier van helpen breder worden. Ook krijg je tools aangereikt om de problemen van anderen te snappen en herkennen. Mijn grootste angst is dat ik niet iedereen kan helpen. Maar bij de opleiding zeggen ze: 'Als je mensen op de juiste manier benadert en goed luistert naar hun verhaal, dan kun je iedereen helpen'. Tijdens mijn eerste stagedag merkte ik dat al. Cliënten voelen zich geholpen omdat ze merken dat je écht begrijpt wat ze doormaken. Niet vanuit de theorie, maar vanuit eigen ervaring. Ik heb veel respect gekregen voor de medewerkers in het ZVH: ze doen geweldig goed werk. Ook in de manier waarop ze met mij omgaan: geïnteresseerd, respectvol en ze betrekken me goed bij de gesprekken. Daardoor voel ik me ook serieus genomen."

4) Privacy-handvat bij informatiedeling tussen partners

Privacy was wederom een belangrijk aandachtspunt in 2017. In de praktijk merken we dat het delen van cliëntgegevens tussen de partners een lastig punt is. Ook andere Zorg- en Veiligheidshuizen worstelen hiermee. De landelijke ketenpartners (o.a. OM, politie, GGZ, VNG, Reclassering en de Landelijke Vereniging Managers Veiligheidshuizen) hebben daarom besloten een gezamenlijke visie en handvat te ontwikkelen, om professionals in de praktijk te ondersteunen. Daarmee anticiperen we ook op de komst van de nieuwe AVG (Algemene Verordening Gegevensbescherming) in mei 2018.

Landelijk handvat

De landelijke stuurgroep Zorg- en Veiligheid stelde in maart 2017 het handvat ‘Gegevensdeling in het Zorg- en Veiligheidsdomein’ vast. Onze Raad van Bestuur heeft dit handvat omarmd als richtinggevend kader voor de zorgvuldige omgang met persoonsgegevens binnen het ZVH. In 2018 zullen wij ons eveneens aansluiten bij het privacy-convenant en privacy-protocol die landelijk worden ontwikkeld. Om onze professionals vertrouwd te maken met de nieuwe privacyrichtlijnen, is in 2017 een training georganiseerd voor de procesregisseurs en de aangesloten professionals. In 2018 zullen ook middenkader en beleidsmedewerkers deze training gaan volgen, zodat iedereen goed geïnformeerd is over de ins en outs.

Wet AVG

De komst van de nieuwe AVG maakt het nog urgenter om zorgvuldig om te gaan met gegevensdeling. Al in 2016 hebben we een onderzoek laten uitvoeren door een student HBO Juridische Dienstverlening naar het omgaan met privacy en beveiliging van gegevens binnen het ZVH, anticiperend op deze wet. Zij noemde een aantal verbeterpunten en aanbevelingen, die we in 2017 lieten toetsen door een jurist. Vervolgens is binnen het ZVH een werkgroep gestart die ons klaarstoomt voor de nieuwe wetgeving. Aan de orde komen aspecten als informatieplicht, informatiesystemen, datalekken, bewerkersovereenkomst, privacybeleid, scholing personeel en documentatieplicht.

Protocol Datalekken

Sinds begin 2017 maakt het ZVH gebruik van het protocol Datalekken van de gemeente Bergen op Zoom. Niet lang daarna kregen we al te maken met een datalek, dat overigens niet door onszelf was veroorzaakt. We hebben dit incident correct kunnen afhandelen door de stappen in het protocol te volgen en de Autoriteit Persoons Gegevens in te lichten.

Leon Sonnenschein, landelijk projectleider gegevensdeling en privacy:

“Persoonsgegevens moeten geen fragmentatiebom worden”

“Het was duidelijk dat er iets moest gebeuren. De partners die samenwerken in de Zorg- en Veiligheidshuizen hadden vaak gedoe over het delen van persoonsgegevens. Dat kon de oplossing van een casus behoorlijk in de weg zitten. Wat het lastig maakt, is dat elke sector zijn eigen juridische

kader heeft als het gaat om gegevensdeling en privacy. Dat leidt nogal eens tot onbegrip. Een psychiater bijvoorbeeld, heeft een beroepsgeheim en is persoonlijk aansprakelijk. Hij moet zijn patiënt meestal om toestemming vragen voor het delen van gegevens. Schendt hij het beroepsgeheim, dan kan hij voor het tuchtrecht worden gesleept en hangt hem mogelijk een schorsing boven het hoofd. Een psychiater is dus erg voorzichtig met gegevensdeling. En dat is ook logisch, als je bedenkt dat er niet altijd zorgvuldig met gegevens werd omgegaan. Zo was het bij sommige ZVH's gebruikelijk om in een breed casuoverleg alle gegevens meteen naar de betrokken partners te mailen. Ook kwam het voor dat privacygevoelige informatie uitgebreid in notulen terecht kwam. Dan krijg je het effect van een fragmentatiebom: de informatie ligt versplinterd bij heel veel mensen die deze informatie helemaal niet hoeven te weten. Dat kan zelfs gevaarlijk zijn.

Zekerheden ingebouwd

In het nieuwe handvat zijn de juridische kaders voor de verschillende ketenpartners op een rij gezet. Vervolgens is in een 'vertaaldocument' aangegeven wat dat betekent voor de omgang met persoonsgegevens in de praktijk. Ook is gekeken naar de vraag: 'Namens wie handelt het ZVH nu eigenlijk, juridisch gezien?'. Het ZVH heeft geen eigen wettelijke taak. Dat betekent dat het ZVH niet op eigen titel persoonsgegevens kan verwerken voor de casussen die in het ZVH aan de orde zijn. Het ZVH handelt daarom altijd namens een van de ketenpartners. Dat kan de partner zijn die de casus heeft aangemeld of de partner die op enig moment de casusregie over het plan van aanpak heeft gekregen. Om te kunnen voldoen aan de zorgvuldigheidscriteria die vanuit wetgeving aan de omgang met persoonsgegevens worden gesteld, hebben we het werkproces opgeknipt in 4 fasen. Elke fase heeft specifieke doelen: aanmelding, triage, casuoverleg en afschaling. In iedere fase wordt opnieuw afgewogen welke informatie nodig is om een casus vooruit te helpen. Zijn bepaalde gegevens in deze fase echt relevant? En wie heeft welke gegevens nodig? We hebben afgesproken dat de professional die een interventie gaat doen, alleen dat deel van de informatie ontvangt dat echt nodig is. En dat hij die alleen voor dat specifieke doel mag gebruiken. Tenminste, als de partner die de gegevens heeft ingebracht dat goed vindt. Op die manier kunnen professionals die informatie hebben ingebracht hun verantwoordelijkheid richting de burger optimaal waarmaken en bouwen we zekerheden in om te voorkomen dat informatie ongericht op allerlei plekken terecht komt.

Vertrouwen moet groeien

In de training hebben de procesregisseurs en professionals geoefend met deze manier van werken. Ik merk dat het handvat houvast geeft. Het geeft professionals zekerheid dat er een goede juridische basis is voor hun werk. En dat ze, als ze de uitgangspunten hanteren, op een nette manier met privacy omgaan. In de praktijk gaat het erom dat je het vertrouwen ontwikkelt dat anderen zorgvuldig met jouw informatie omgaan en andersom. Er zullen nog steeds situaties voorkomen waarin bijvoorbeeld een psychiater bepaalde informatie niet kan verstrekken. Maar dan begrijp je beter waarom dat is. Het zou mooi zijn als je vervolgens een constructief gesprek met elkaar kunt hebben, waarin je samen tot andere oplossingen komt. Het handvat is er, maar het vertrouwen in elkaar moet groeien."

Organisatieontwikkeling

Het ZVH werkt met 2 procesregisseurs die het casuoverleg rond de complexe veiligheidsproblematiek regisseren. Vanwege het vertrek van een van de procesregisseurs eind 2017, heeft het ZVH tijdelijk een adviseur aangetrokken, Lisette Plasmans. Zij is in het ZVH werkzaam tussen 1 januari en 1 juni 2018. In die periode vervult ze de functie van procesregisseur ad interim en daarnaast adviseert ze over professionalisering en verbetering van processen.

Lisette Plasmans, adviseur en procesregisseur a.i.:

“Hoe kunnen we verder professionaliseren zonder daadkracht te verliezen?”

“In de korte tijd dat ik hier ben, ben ik onder de indruk geraakt van deze samenwerkingsorganisatie. De meeste complexe zaken komen hier op tafel: verward gedrag, overlast, criminaliteit, radicalisering etc. Ik werk nu zo’n 30 jaar in zorgland, waarvan de laatste jaren in managementfuncties. Wat me bij het ZVH opvalt: lastige casussen worden hier niet over de schutting gegoooid. Integendeel: de partners hebben een echte ‘hands on’ mentaliteit. Ze gaan dóór waar anderen stoppen. Niet het organisatiebelang telt, maar het samen oplossen van een complexe casus. Ik vind het knap hoe er in verbinding met elkaar wordt gewerkt en gedacht.”

Opdracht

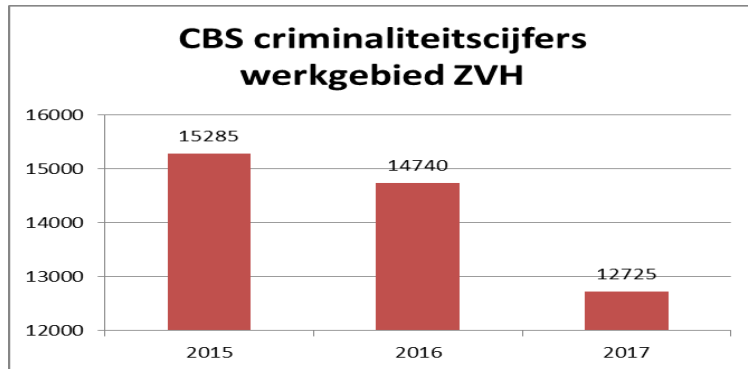
Mijn opdracht binnen het Zorg- en Veiligheidshuis is te onderzoeken welke verbeteringen er mogelijk zijn. Hoe kunnen de partners nog effectiever samenwerken? Wat is de positie van het ZVH in de toekomst? Hoe kan ZVH nog verder professionaliseren zonder zijn daadkracht te verliezen? Dit doe ik aan de hand van interviews met collega’s en partners én werkbezoeken in de regio. De analysefase loopt nog, maar voorlopig kan ik al wel een paar aanbevelingen noemen:

1. Het ZVH kan beter benut worden. *Zo zouden gemeenten en andere organisaties eerder advies kunnen vragen als er een dreigende situatie is dan wel lijkt te ontstaan. Het ZVH is een broedplaats van kennis en ervaring, een casus wordt er altijd sectoroverstijgend benaderd. Maak daar gebruik van, want samen kun je erger voorkomen. De partners in het ZVH zijn niet gebonden aan het kantoor in Bergen op Zoom. Ze kunnen ook op locatie, in de betreffende gemeente, een casus oplossen.*

2. Zet in op het signaleren van trends en ontwikkelingen. *Knoop data en kennis van meerdere partners aan elkaar en zet die om in trends en analyses. Zo kan het ZVH een proactieve bijdrage leveren aan het versterken van preventie binnen gemeenten. De partners tonen nu al aan dat ze in overlastsituaties snel kunnen handelen en brede kennis en informatie boven water kunnen krijgen.”*

Het jaar 2017 in cijfers

Tussen 2015 en 2018 is de criminaliteit in het werkgebied van Zorg- en Veiligheidshuis De Markiezen behoorlijk gedaald, maar liefst van 17% ten opzichte van 2015 (landelijke daling: 15%).

Het gaat hierbij om alle vormen van criminaliteit. Deze cijfers zijn terug te vinden op de website van het CBS: <https://opendata.cbs.nl/statline/#/CBS/nl/dataset/83648NED/table?ts=1520592802297>.

Aantal casussen per gemeente in 2017

	Aantal inwoners (1)	Percentage inwoners (2)	Aantal casussen	Percentage casussen
Bergen op Zoom	66.211	21,81%	1154	37,90%
Roosendaal	77.189	25,43%	904	29,69%
Steenbergen	23.971	7,90%	133	4,37%
Woensdrecht	21.833	7,19%	138	4,53%
Halderberge	29.581	9,74%	173	5,68%
Moerdijk	36.945	12,17%	213	7,00%
Rucphen	22.333	7,36%	210	6,90%
Tholen	25.526	8,41%	120	3,94%
Totaal	303.589	100%	3.045	100%

(1) Bron CBS inwoners gemeenten 2017.

(2) casussen zonder vaste woon- of verblijfplaats /buiten de regio zijn hierin niet opgenomen.

Analyse gemeentecijfers

Ten opzichte van 2016 zien we een stijging van het aantal casussen in de gemeenten Bergen op Zoom (+46 zaken /+ 4%) en Moerdijk (+49 zaken/ +30%). In Bergen op Zoom wordt deze stijging veroorzaakt door een forse toename van het aantal meldingen Nazorg: 500 meldingen in 2017 ten

opzichte van 388 meldingen in 2016. In Moerdijk zijn er meer meldingen gekomen in het kader van Nazorg (+38); Leerplichtcasusoverleg (+10) en de Triagetafel (+9).

Aantal casussen per overlegvorm

De tabel op de volgende pagina bevat een overzicht van alle casussen die bij ZVH De Markiezen zijn besproken. Het gaat hier om meldingen, niet om personen. Een persoon kan meerdere meldingen hebben gehad. De totaalstelling wijkt af van de tabel 'gemeenten' omdat hier wel het aantal dak- en thuislozen en meldingen van personen van buiten de regio zijn meegenomen.

Complexe veiligheidscausistiek

Conform het landelijk kader is het accent steeds meer komen te liggen op de complexe veiligheidscausistiek. Deze casussen worden aangemeld via de dagelijkse Triagetafel of via de procesregisseurs. In de tabel zijn de 92 aanmeldingen van de procesregisseurs uitgesplitst naar de acties die erop zijn gevolgd in 2017: aanpak complexe veiligheidscausistiek, doorverwijzingen naar partners, adviezen of geen causistiek.

Doelgroepoverleggen

Het landelijk kader pleitte in 2013 voor het afbouwen van doelgroepoverleggen georganiseerd door de Zorg- en Veiligheidshuizen. ZVH De Markiezen kent nu nog drie doelgroepoverleggen:

- Nazorg na detentie (ter voorkoming van terugval van ex-gedeteneerden)
- ISD-overleg (over het mogelijk opleggen van een maatregel aan veelplegers)
- BIJ-overleg (over delinquenten met zeer ernstige vergrijpen op hun naam)

Overige overlegvormen

In de tabel is nog een aantal andere doelgroepoverleggen te vinden, namelijk onder de kopjes Openbaar Ministerie en Veilig Thuis. Deze overleggen worden wel in het ZVH gehouden maar vallen onder verantwoordelijkheid van onze partners Openbaar Ministerie of Veilig Thuis. In de tabel ziet u verder het KR8-Kollektief. Dit overleg vindt ook plaats in het ZVH, maar onder verantwoordelijkheid van de gemeenten.

Stijging meldingen nazorg na detentie

Uit de cijfers blijkt een behoorlijke stijging van het aantal meldingen voor nazorg na detentie. Deze meldingen komen vooral van de penitentiaire inrichtingen. We hebben hier geen rechtstreekse invloed op. Zoals eerder gemeld betreft dit getal het aantal meldingen; over één gedetineerde kunnen meerdere meldingen zijn binnengekomen. Deze meldingen vragen wel om acties, vandaar dat ze opgenomen zijn.

Aantal casussen per overlegvorm

ZVH DE MARKIEZATEN	2015	2016	2017
Triagetafel ZVH (dagelijks)	428	859	860
Aanmeldingen van procesregisseurs ZVH, opgevolgd door:	--	115	92
* aanpak complexe veiligheidscasuïstiek	--	--	47
* doorverwijzingen naar partners	--	--	10
* adviezen	--	--	22
*geen casuïstiek	--	--	13
DOELGROEPOVERLEGGEN ZVH:			
Hulpverleningscasusoverleg (afgebouwd naar nul)	221	81	--
Nazorg na detentie - overleg	1097	1125	1210
ISD-overleg (Inrichting stelselmatige daderaanpak)	5	12	12
BIJ-overleg	27	10	24
Scenario-overleg t.b.v. ZSM	3	23	20
DOELGROEPOVERLEG VANUIT OPENBAAR MINISTERIE			
Leerplichtcasusoverleg	173	149	197
Jeugdcasusoverleg	60	7	1
DOELGROEPOVERLEG VANUIT VEILIG THUIS			
Huiselijk geweld overleg	854	735	695
Seksueel Geweld overleg	63	46	50
DOELGROEPOVERLEG VANUIT GEMEENTEN			
KR8-Kollektief	141	124	172
Totaal	3072	3286	3333